

[Inger Gautier Schmit.]

Det er klart, at naar Dansk Sygeplejeraad skal staa bagved Arbejdsanvisningen, maa man være vis paa de Mennesker, som man sender ud i Arbejdet. Jeg mener derfor, at det Faatal, der staaar bag Henvendelsen, ikke i mindste Maade kan influere paa det endelige Resultat, som absolut maa være dette, at Dansk Sygeplejeraad bestandig bør have Arbejdsanvisningen paa dette Omraade i sin Haand og røgte det fremdeles, saadan som det paa udmærket Maade har gjort det hidindtil.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rager har Ordet for en kort Bemærkning.

Rager: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit, at da man fik Sagen i Udvalget paa Grundlag af de Henvendelser, der var sket, og de Udtalelser, der var faldet her ved anden Behandling, var det netop det, man var klar over, at der bestod en Ordning, og at man naturligvis maatte have Tid til at undersøge Forholdene. Det er muligt, at det ærede Medlem har Ret i, at det kun drejer sig om en mindre Kreds af Sygeplejersker, som ikke har Mulighed for at blive anvist Arbejde gennem Dansk Sygeplejeraad; men der vil jeg gerne netop henvise til, at Regeringspartierne i Udvalget har været opmærksom paa dette, som bl. a. er fremhævet i Dag af det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, at den Arbejdsanvisning, der her skal ske, skal være saaledes, at alle arbejdsøgende kan faa Lejlighed til at faa anvist Arbejde, saaledes som det staaar i Grundlovens § 81. Jeg kan derfor ikke tænke mig, at det ærede Medlem ikke skulde være indforstaaet med, at man træffer Foranstaltninger som dem, der her er Tale om, hvis de er nødvendige, hvis de nuværende Bestemmelser, grundlovsstridigt maaske endda, udelukker en vis Kreds fra at kunne faa anvist Arbejde.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Boeck-Hansen: Der maa have indsneget sig en Misforstaaelse hos det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit. Jeg har nemlig ikke sagt, at alle Sygeplejersker skulde have Arbejde anvist gennem Dansk Sygeplejeraads Anvisningsbureauer, jeg har sagt, at jeg synes, det var underligt, at ikke alle Medlemmer af Sygeplejeraadet kunde faa Anvisning. Saadan staaar der nemlig i

den paagældende Skrivelse, jeg maa gaa ud fra, det er korrekt, og det er det, der har undret mig. Jeg vil ikke paa nogen Maade sige, at alle Sygeplejersker skal have Anvisning, idet man selvfølgelig maa gaa ud fra, at Sygeplejeraadet staaar inde for, at de Kvalifikationer, som vedkommende er i Besiddelse af, ogsaa er tilstrækkelige til, at hun kan paatage sig Arbejdet. Det er kun det, jeg ikke forstaaer, at ikke alle Medlemmer kan faa Arbejde gennem Bureauerne.

Formanden: Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit har Ordet for en kort Bemærkning.

Inger Gautier Schmit: Naar det ærede Medlem Hr. Rager siger, at vi maa faa Forholdene ordnet saaledes, at enhver Sygeplejerske kan faa anvist Arbejde, vil jeg hertil sige, at dette var jo i allerhøjeste Grad ønskeligt, thi der er netop en overordentlig stor Trang til Sygeplejersker, ja, man kan sige, at vi i Øjeblikket mangler adskillige Sygeplejersker for at kunne tilfredsstille Behovet. Naar jeg alligevel mener, at Dansk Sygeplejeraad maa have en vis Frihed til at anvise Arbejde, ligger det i, at et Bureau har et vist Ansvar for den Sygeplejerske, som det sender ud i Hjemmene, og her maa jeg da mene, at der maa anlægges en vis Vurdering af vedkommendes Kvalifikationer baade med Hensyn til det sygeplejemæssige og med Hensyn til det personlige, og her kan det meget vel tænkes, at man fra Bureauet om en eller anden uddannet Sygeplejerske maa sige: Vi synes ikke, at vi med den tilstrækkelige Tryghed kan sende denne Sygeplejerske ud, saa vi ønsker ikke her at staa med Ansvaret. En saadan Frihed maa et Bureau have, i hvert Tilfælde et Bureau, som er drevet paa privat Initiativ, og jeg ønsker fremdeles, at hele denne Sag netop skal ligge hos det private Initiativ, fordi man her tager efter min Mening de rette Hensyn, naar man sender en Sygeplejerske ud.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rager har Ordet for en kort Bemærkning.

Rager: Der er vist ingen Uenighed om, at det maa være kvalificeret Arbejdskraft, der anvises, men naar det viser sig, efter de Oplysninger, der har foreligget, at der i flere Tilfælde gennem private Bureauer mod stor Opgæld, som maa betaales af den paagældende anviste, er anvist Sygeplejersker ogsaa til offentlige Institutioner, tyder det paa, at det i hvert Tilfælde vil være